

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ถือเป็นกลไกหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความก้าวหน้า ซึ่งการประกันการชำระหนี้ด้วยทรัพย์สินเป็นมาตรการที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อนำเงินมาลงทุนในการประกอบธุรกิจและขยายธุรกิจของตน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้นด้วยต้นทุนที่ต่ำอันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับธุรกิจ SMEs ให้มีศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจได้มากขึ้น และเพื่อแก้ไขปัญหาข้อจำกัดทางกฎหมายหลักประกันการชำระหนี้ด้วยทรัพย์สินที่ระบบกฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับการนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการจำนองและการจำนำ ยังถือว่าไม่มีข้อจำกัดทางด้านกฎหมายอยู่ รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาในส่วนของการบังคับหลักประกันที่มีความล่าช้า อันเป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจุบัน จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ออกมาบังคับใช้ โดยได้รับแนวคิดในการยกร่างมาจากกฎหมายต่างประเทศ อันได้แก่ กฎหมายหลักประกันการชำระหนี้ของประเทศสหรัฐอเมริกาตาม Uniform Commercial Code Article 9 เรื่อง Secured Transactions หรือ (UCC) Article 9 และกฎหมายหลักประกันการชำระหนี้ของประเทศอังกฤษตาม Floating Charge ซึ่งถือเป็นเครื่องมือใหม่ในทางกฎหมายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจหลากหลายประเภทที่ใช้ในการประกอบกิจการมาเป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อแก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินได้ ในลักษณะที่ไม่ต้องส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นให้แก่แหล่งเงินทุนผู้รับหลักประกัน โดยระหว่างที่สัญญาหลักประกันจะมีผลใช้บังคับ ผู้ให้หลักประกันยังคงสามารถใช้สอยประโยชน์ในทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันนั้นได้ตามปกติ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจยังได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ และแนวทางของกระบวนการบังคับหลักประกันในรูปแบบใหม่ซึ่ง

กำหนดให้มีระบบการบังคับหลักประกันที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว อันเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้รับหลักประกัน เพราะทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นอยู่ในความครอบครองของผู้ให้หลักประกัน โดยเมื่อมีการบังคับหลักประกันเอกชนสามารถดำเนินการบังคับหลักประกันนั้นได้เอง หากเข้าเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจกำหนดโดยไม่ต้องใช้สิทธิผ่านกระบวนการทางศาล อันถือได้ว่าเป็นกระบวนการบังคับหลักประกันที่มีความแตกต่างไปจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และถือเป็นเจตนารมณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ดังกล่าวด้วย

พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถนำทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างมาเป็นหลักประกันได้ ดังเช่น ทรัพย์สินทางปัญญาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 (5)¹ เนื่องจากชื่อโดเมนเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่สร้างขึ้นจากตัวอักษรหรือตัวเลขสำหรับใช้เป็นที่อยู่ของเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต โดยการผ่านกลไกหรือกระบวนการทางเทคนิคจากการแปลงค่าจากชื่อโดเมนเป็นหมายเลขไอพีแอดเดรสหรือกลับกัน โดยชื่อโดเมนจะทำหน้าที่แยกแยะให้เห็นว่าเว็บไซต์ที่ใช้ชื่อโดเมนของเจ้าของชื่อโดเมนนั้นแตกต่างกับเว็บไซต์ที่ใช้ชื่อโดเมนของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการป้องกันความสับสนในทางธุรกิจการค้า ดังนั้นชื่อโดเมนจึงถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่สามารถนำมาใช้สื่อความหมายได้ จึงนิยมตั้งให้สอดคล้องกับชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า หรือ เครื่องหมายบริการ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ทางการค้าหรือการบริการ และปัจจุบันการทำธุรกิจออนไลน์ถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของผู้ประกอบการในการทำธุรกิจซื้อขายสินค้าบนเว็บไซต์ หรือการให้บริการผ่านอินเทอร์เน็ต อันนำมาซึ่งการแข่งขันทางด้านธุรกิจในมิติใหม่ที่ผู้ประกอบการสามารถทำการตลาดซื้อขายสินค้าหรือบริการได้ทั่วโลก ดังนั้น ชื่อโดเมนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการมองข้ามไม่ได้ และหากเป็นชื่อโดเมนที่จดจำได้ง่าย มีความกะทัดรัด ได้ใจความ และอ้างอิงถึงสินค้า และการบริการได้ ย่อมก่อให้เกิดความได้เปรียบในทางธุรกิจ และทำให้ได้รับความสนใจจากกลุ่มลูกค้า หรือกลุ่มผู้บริโภคที่เข้ามาในเว็บไซต์ทำให้เว็บไซต์เริ่มเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วโลก และมีมูลค่าสูงกว่าต้นทุนที่ใช้จ่ายไปสำหรับการจดทะเบียนและการรักษาชื่อโดเมนเสียอีก ซึ่งส่งผลให้ชื่อโดเมนมีมูลค่าในทางเศรษฐกิจที่สามารถนำมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจได้

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันให้ความสำคัญ และนำมาประกอบการพิจารณารับชื่อโดเมนเป็นหลักประกันทางธุรกิจเพื่ออนุมัติสินเชื่อหรือไม่ นั่น คือ การบังคับหลักประกันว่าสามารถบังคับหลักประกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

¹ พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มาตรา 8.

หรือไม่ เพราะหากกระบวนการบังคับหลักประกันในกรณีการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มีความบกพร่องแล้ว เมื่อมีเหตุแห่งการบังคับหลักประกัน อาจทำให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันไม่สามารถดำเนินการบังคับหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนได้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันนั้นได้

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจยังไม่มีการบัญญัติถึงวิธีการบังคับหลักประกันที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาไว้อย่างชัดเจน หากแต่เพียงบัญญัติถึงการบังคับหลักประกันที่เป็นกิจการเท่านั้น และการที่ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาในการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ และการบังคับหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ในบทที่ 4 แล้วนั้น สามารถสรุปถึงปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเรื่องชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจของธนาคารหรือสถาบันการเงินได้ ดังนี้

(1) ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับหลักประกันและข้อจำกัดของวิธีการบังคับหลักประกันในกรณีการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ได้มีการกำหนดถึงวิธีการบังคับหลักประกันไว้ อันได้แก่ การให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ และการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ ซึ่งอาจทำให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันเกิดความไม่มั่นใจว่าหากรับชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันแล้ว และต้องมีการบังคับหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนจะมีวิธีการบังคับหลักประกันตามกฎหมายหลักประกันทางธุรกิจอย่างไรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสำหรับการบังคับหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมน

(2) ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนเมื่อมีเหตุที่ลูกหนี้มีการผิดนัดชำระหนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มีความไม่ชัดเจนในเรื่องของการเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยเฉพาะกรณีการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเรื่องการตีความว่าการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนจะเข้าครอบครองสิ่งใด เพราะชื่อโดเมนเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง และไม่สามารถจับต้องได้ ดังนั้น อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของธนาคารหรือสถาบันการเงินในการรับเอาชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจเพื่อขอสินเชื่อได้

(3) ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าชื่อโดเมน มีปัญหาว่าในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาจะทำการประเมินอย่างไรเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่คู่สัญญา เนื่องจากการประเมินมูลค่าชื่อโดเมนถือว่าเป็นเรื่องที่ยืดหยุ่นและทำได้ยาก ซึ่งไม่อาจใช้วิธีการประเมินดังเช่นทรัพย์สินที่มีรูปร่างทั่วไปได้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่าปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการบังคับหลักประกันที่เป็นชื่อ โดเมน และหากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขปรับปรุง ให้มีความชัดเจนขึ้นแล้ว ย่อมทำให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินเกิดความไม่มั่นใจในการที่จะรับชื่อโดเมนเป็นหลักประกันทางธุรกิจเพื่อขอสินเชื่อได้ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับหลักประกันและข้อจำกัดของวิธีการบังคับหลักประกัน ในกรณีการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ

จากการที่พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มาตรา 36² ได้กำหนดวิธีการบังคับหลักประกันไว้ อันได้แก่ การให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ และการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่าจะอาจไม่ใช่วิธีการบังคับหลักประกันที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพแก่หลักประกันที่เป็นชื่อโดเมน และอาจส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ได้ รวมทั้งอาจทำให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันได้รับความเสียหายอีกด้วย

ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาโดย ควรมีการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ถึงการให้มีบทบัญญัติในการให้ความชัดเจนโดยการให้สถาบันการเงินสามารถเข้าร่วมประมูลทรัพย์สินที่เป็นชื่อโดเมนจากการจำหน่ายทรัพย์สินโดยวิธีการประมูลโดยเปิดเผยได้ และควรมีการบัญญัติเพิ่มเติมข้อความที่เป็นเงื่อนไขในกรณีให้ธนาคารหรือสถาบันการเงิน หรือผู้รับหลักประกันเป็นผู้ประมูลซื้อชื่อโดเมนจากการจำหน่ายทรัพย์สินโดยวิธีการประมูลโดยเปิดเผยได้เอง โดยกำหนดให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันห้ามยื่นประมูลด้วยราคาที่ต่ำกว่าราคาประเมินของชื่อโดเมนที่เป็นหลักประกันนั้น เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ลูกหนี้ผู้ให้ประกัน และเป็นการสร้างกระบวนการบังคับหลักประกันที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ประเทศไทยควรมีการนำแนวทางการบังคับหลักประกันของกฎหมายต่างประเทศ อันได้แก่ กฎหมายหลักประกันการชำระหนี้ของประเทศสหรัฐอเมริกา ตาม UCC Article 9 และกฎหมายหลักประกันการชำระหนี้ของประเทศอังกฤษตาม Floating Charge มาปรับใช้ ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความยืดหยุ่นในตัวทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแล้ว ยัง

² พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มาตรา 36.

เป็นการช่วยส่งเสริม และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการรายใหม่ที่พยายามเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น เพื่อที่จะนำเงินมาลงทุนประกอบกิจการส่งผลให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ และก่อให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

5.2.2 ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมน เมื่อมีเหตุที่ลูกหนี้มีการผิดนัดชำระหนี้

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนเมื่อมีเหตุที่ลูกหนี้มีการผิดนัดชำระหนี้ นั้น เนื่องจากว่าชื่อ โดเมนเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง การบังคับหลักประกันทรัพย์สินประเภทนี้ จึงมีลักษณะที่แตกต่างไปจากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันประเภทอื่น เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มาตรา 38³ ที่บัญญัติว่า “เมื่อมีเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ และผู้รับหลักประกันได้มีหนังสือแจ้งเหตุบังคับหลักประกันแล้ว ห้ามมิให้ผู้ให้หลักประกันจำหน่ายโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือกระทำการใดๆ อันทำให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันบุบสลายหรือเสื่อมค่าลง และให้ผู้รับหลักประกันมีสิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน”

โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ใช้กับทรัพย์สินทุกประเภท ซึ่งไม่ได้บัญญัติวิธีการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนเมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาโดย ควรมีการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ถึงการให้มีบทบัญญัติในการกำหนดค่านิยมของการเข้าครอบครองทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างไว้ให้ชัดเจนว่าหมายถึงการเข้าครอบครองสิ่งใด และควรมีการกำหนดถึงการเข้าครอบครองหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนไว้โดยเฉพาะด้วย โดยอาจกำหนดว่า “การเข้าครอบครองทรัพย์สินสำหรับทรัพย์สินประเภทชื่อ โดเมน หมายความว่า การที่ผู้รับหลักประกันหรือผู้บังคับหลักประกันแล้วแต่กรณี สามารถเข้ายึดหรืออายัดสิทธิในชื่อ โดเมนที่เป็นหลักประกันนั้น มีผลทำให้ผู้ให้หลักประกันหรือผู้ที่ยึดถือหลักประกันนั้นไว้ไม่สามารถดำเนินการใดๆ หรือใช้ประโยชน์ใดๆ จากสิทธิในชื่อโดเมนที่เป็นหลักประกันนั้นได้อีกต่อไป”

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดเป็นแนวทางแก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินให้มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ ในเรื่องของการเข้าครอบครองชื่อ โดเมนที่เป็นหลักประกันเมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ด้วย

³ พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มาตรา 38 วรรคแรก.

5.2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าชื่อโดเมน

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าชื่อโดเมน ถือเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ และการบังคับหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดย ควรให้มีการจัดประชุมหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา สภาสมาคมธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย รวมถึงสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย และสมาคมนักประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ไทย ในประเด็นเรื่องการเลือกหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เหมาะสม อันรวมไปถึงหลักประกันที่เป็นชื่อโดเมนและทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นด้วย เพื่อให้การประเมินมูลค่าชื่อโดเมนและทรัพย์สินทางปัญญาในแต่ละประเภทเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยประเด็นในการหารือนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย เพราะหากธนาคารแห่งประเทศไทยไม่เห็นด้วยกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว อาจส่งผลกระทบต่อการพิจารณาการกำหนดมูลค่าของหลักประกันทางการเงิน ในกรณีการนำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันแก่สถาบันการเงินได้ และอาจส่งผลกระทบต่อนโยบายการกันเงินสำรองของสถาบันการเงินด้วย

อีกทั้ง ธนาคารแห่งประเทศไทยควรเร่งประชุม หารือ และวางแนวทาง พร้อมทั้งกำหนดแนวนโยบายในการรับชื่อโดเมนเป็นหลักประกันด้วย ว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะยอมรับให้นำชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจประเภทหนึ่งหรือไม่ และหากพิจารณารับแล้วจะประเมินมูลค่าชื่อโดเมนที่นำมาเป็นหลักประกันนั้นอย่างไรให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรม

หากธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายที่ชัดเจนในการรับชื่อโดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจแล้ว ย่อมทำให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินเกิดความมั่นใจ และเริ่มยอมรับพิจารณาชื่อโดเมนและทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นๆ มาเป็นหลักประกันทางธุรกิจด้วย อันรวมไปถึงช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้ที่มีต้นทุนทางความคิด ซึ่งต้องการเป็นผู้ประกอบการให้มีการคิดค้นสร้างสรรค์ และพัฒนาต่อยอดทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อกับธนาคารหรือสถาบันการเงินได้ ดังเช่น ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการประเมินมูลค่าชื่อโดเมนหรือทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น ผู้ศึกษาเห็นว่าไม่ว่าจะใช้หลักการประเมินด้วยวิธีใดก็ตาม วิธีการดังกล่าวนี้ต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลและควรคำนึงถึงความเป็นธรรมเป็นหลักด้วยเช่นกัน

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นที่ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ถึงปัญหาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นในแต่ละปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อพิจารณาการรับชื่อโดเมนมาเป็น

หลักประกันทางธุรกิจของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้น หากปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขจากองค์กร หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยร่วมมือกัน รวมทั้งบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะแล้ว ย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ชื่อ โดเมนและทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นๆ สามารถนำมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจได้อย่างแท้จริง และทำให้สถาบันการเงินผู้รับหลักประกันเกิดความมั่นใจในการยอมรับชื่อ โดเมนมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจด้วย รวมทั้งก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ประกอบการ อาทิเช่น ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้ง่ายขึ้นจากการใช้ต้นทุนทางความคิดนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่มีความคิดเกิดการคิดค้นสร้างสรรค์ตัวอักษรหรือตัวเลขเพื่อนำมาตั้งเป็นชื่อ โดเมนอย่างแพร่หลาย และนำชื่อ โดเมนนั้นไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุดในเชิงธุรกิจพาณิชย์ อันทำให้ชื่อ โดเมนนั้นมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และสามารถนำมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจเพื่อขอสินเชื่อแก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินได้

แต่อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นทั้งองค์กร หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมเป็นหลัก และคำนึงถึงประโยชน์ ตลอดจนควรคำนึงถึงผลกระทบที่ประเทศไทยอาจจะได้รับและอาจส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย